

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 10959 af 01/11/2006 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse M-8-06 om boligstøtte - omberegning - skibsanparter - kapitalindkomst - beskatning i et tidligere indkomstår

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 8500105-06

Ankestyrelsens principafgørelse M-8-06 om boligstøtte - omberegning - skibsanparter - kapitalindkomst - beskatning i et tidligere indkomstår

Resume:

Ankestyrelsen fandt ikke, at der var tilstrækkelig hjemmel til at fravige boligstøttelovens bestemmelse om opgørelse af husstandsindkomst. Der var således ikke hjemmel til at medregne et engangsbeløb i husstandsindkomsten i boligstøtteåret, som ikke blev beskattet i boligstøtteåret. *)

Love:

Lov om individuel boligstøtte - lovbekendtgørelse nr. 552 af 2. juni 2006 - § 8 og § 46, stk. 1

Note:

*) SM M-1-05 ophæves

Sagsfremstilling:

En kvinde fik af et skibsanpartsselskab i april 2004 fremsendt en personlig skatteredeclaration til brug for selvangivelsen for indkomståret 2003. Der var i den forbindelse indberettet kr. 45.172 som positiv kapitalindkomst til skattevæsenet. Beløbet stammede fra overskud/underskud af skibsprojekter og fortjeneste og tab ved ophør af skibsvirksomhed.

Kommunen traf i november 2004 afgørelse om, at for meget udbetalt boligydelse i tiden 1. januar til 31. december 2003 i alt kr. 3.762 skulle tilbagebetales.

Begrundelsen var, at der var en uoplyst indkomststigning på kr. 41.790.

Kvinden klagede over denne afgørelse, og nævnet tiltrådte den 14. januar 2005 kommunens afgørelse.

Den 5. oktober traf Ankestyrelsen afgørelse om, at kvinden ikke skulle tilbagebetale boligstøtten for 2003. Ankestyrelsen ændrede således nævnets afgørelse.

Ankestyrelsen fandt, at betingelserne for at efterregulere boligstøtten med tilbagevirkende kraft for 2003 ikke var opfyldt i overensstemmelse med reglen i boligstøttelovens § 47, stk. 1, jf. § 43, stk. 3.

Boligstøtten i 2003 fandtes heller ikke at være modtaget mod bedre vidende, jf. § 47, stk. 7.

Efter boligstøttelovens § 47, stk. 1, skal der som udgangspunkt ske tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte, hvis den faktiske husstandsindkomst overstiger den beregnede (eller opgjorte) indkomst ud over de nævnte indtægtsgrænser. Dette gælder dog ikke, hvis boligstøttemodtageren godtgør at have oplyst kommunen om indkomstændringerne, jf. § 47, stk. 4.

Ankestyrelsen fandt, at kvinden ikke havde tilsidesat sin oplysningspligt i 2003. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at kvinden først i april 2004 fik brev om indkomsten fra skibsanpartsselskabet.

Ankestyrelsen vedlagde SM M-1-05 til kvindens og kommunens orientering om praksis vedrørende tilbagebetaling, når den skattepligtige indkomst var forhøjet med tilbagevirkende kraft.

Det fremgik endvidere af SM'en, at Ankestyrelsen havde bemærket, at den skattetekniske indtægt fra salget burde være indgået ved beregningen af boligstøtten i det år, hvor indtægten blev udbetalt, da

det var en skattepligtig indtægt, også selv om indtægten fra salget var gået til dækning af gæld i skibsanpartsselskabet.

Ved afgørelse af 22. december 2005 meddelte kommunen kvinden, at kommunen på baggrund af SM M-1-05 havde omregnet hendes boligydelse fra 1. maj 2004 i stedet for som tidligere i hele indkomståret 2003. Kommunen henviste til boligstøttelovens § 46.

Af afgørelsen fremgik endvidere, at kvinden ville modtage bevillingsskrivelse den 1. februar 2006, hvoraf mellemværende for perioden 1. maj 2004 til 31. december 2004 ville fremgå. Mellemværendet ville blive modregnet i hendes fremtidige udbetalinger af boligydelse.

Ved brev af 3. februar 2006 klagede kvinden over afgørelsen. Hun anførte, at kommunen nu havde flyttet de omstridte tal til det efterfølgende år 2004 og rejst kravet mod kvinden på ny.

Dette betød, at kommunen havde inddraget hendes boligydelse fra 1. februar 2006 (kr. 2.970). Når hendes husleje, lys, varme og forsikringer var betalt, havde hun et restbeløb på kr. 157 om måneden.

Det sociale nævn traf afgørelse om, at kommunen havde været berettiget til at lade kvindens indtægt fra salg af skibsanparter indgå ved beregningen af hendes indkomst og boligstøtte for perioden fra den 1. maj 2004 til den 31. december 2004.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at en kapitalindkomst, der beskattedes, skulle medregnes i husstandsindkomsten efter boligstøttelovens § 8, uanset om den pågældende havde haft indkomsten til rådighed. Boligstøtten omberegnedes fra den 1. i måneden efter, at boligstøttemodtageren havde fået meddelelse om indkomsten, jf. boligstøttelovens § 46, stk. 2.

Nævnet lagde endvidere vægt på Ankestyrelsens praksis, jf. SM M-1-05.

Nævnet fandt, at indkomsten fra salget af kvindens skibsanparter skulle indgå i beregningen af hendes boligstøtte med virkning fra den 1. i måneden efter, at hun havde fået meddelelse om indkomsten dvs. fra den 1. maj 2004, jf. boligstøttelovens § 46, stk. 2, jf. § 46, stk. 5.

Nævnet fandt endvidere, at kommunen var berettiget til at modregne sit krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i år 2004 i kvindens fremtidige boligstøtte, jf. boligstøttelovens § 49, stk. 1.

Nævnet havde ikke efterprøvet størrelsen af tilbagebetalingskravet, men kun kravets eksistens.

Kvinden klagede over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at kvinden havde fået bekræftet af en skattekonsulent, at kommunen ikke bare kunne flytte en årsindtægt til et følgende år.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af omberegning efter boligstøttelovens § 46 i forbindelse med oplysninger om kapitalindkomst, hvor beskatningen skete i et tidligere indkomstår.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke havde været berettiget til at omberegne kvindens boligstøtte for 2004.

Det betød, at hun ikke skulle tilbagebetale den for meget udbetalte boligstøtte i 2004

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at den kapitalindkomst, som lå til grund for kommunens tilbagebetalingskrav, var beskattet i 2003, og at kvinden fik skatteredegørelsen i april 2004.

Ankestyrelsen lagde endvidere til grund, at det fremgår af boligstøttelovens § 8, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., at husstandsindkomsten opgøres som summen af ansøgerens og dennes husstandsmedlemmers hver for sig opgjorte indkomster. Indkomsterne opgøres som personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før det deri nævnte bundfradrag.

Ankestyrelsen fandt således, at opgørelse af indtægt, der skulle medtages i husstandsindkomsten, skete på baggrund af, hvad der blev beskattet i boligstøtteåret.

Vedrørende engangsbeløb fremgår det af § 46, stk. 5, at vedrører ændringen udbetaling af engangsbeløb såsom legater, fratrædelsesgodtgørelse el. lign., der ikke vedrører en bestemt periode, medregnes beløbet i husstandsindkomsten med virkning fra den 1. i den måned, der følger nærmest efter udbetalingstidspunktet, og betragtes som vedrørende den resterende del af året. Beløb som nævnt i 1. pkt. skal dog altid medregnes for mindst en måned.

Af vejledningen til boligstøtteloven pkt. 253 fremgår endvidere, at et beløb der vedrører et tidligere år, men udbetales og beskattes i boligstøtteåret ville herunder være et engangsbeløb i boligstøtteåret, jf. § 8, medens beløbet ikke medregnes i husstandsindkomsten i det tidligere år.

Til sammenligning henvistes endvidere til § 46, stk. 6, der er en særregel, og hvoraf fremgår, at i tilfælde af, at ansøger som følge af afslutning af et ansættelsesforhold med løn under ferie får feriepenge, der beskattes i boligstøtteåret, men først udbetales i det efterfølgende år, medregnes disse feriepenge ikke i husstandsindkomsten.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der var tilstrækkelig hjemmel til at fravige boligstøttelovens § 8 om opgørelse af husstandsindkomst. Der var således ikke hjemmel til at medregne et engangsbeløb i husstandsindkomsten i boligstøtteåret, som ikke beskattedes i boligstøtteåret.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.